दिश्वताः यथा "प्रेकोचैचा दितीयास्ताः प्रेतपचे गते त या । या त कोजागरे याते चैतावल्याः परेऽपि या । चातुर्माखे समाप्ते च दितीया या भवेत्तिथिः । पराखेता-खनध्यायः पुराखेः परिकोत्तितं द्रित राजमार्च एडः। "चैत्रकणहितीयायां तिस्ट खेवाष्टकासु च मार्गे च फालाने चैव आषाड़े कार्त्ति के तथा । पचयोगीवमासस दितीयां परिवर्ज्ज वेदिति" भुजवतः। "मन्वादी च युगादी च शिष्याद्वाध्यापयेद्वधः"। निर्णयास्तते "राली याम-ह्यादर्जान सप्तमी च लयोदगी। प्रदोष: स त निचेयो वेदाध्ययनगहितः॥ रात्रौ नवसु नाङ्गिषु चतुर्धी यदि दृश्यते । प्रदोषः स त विज्ञे ये वेदाध्ययनगन्ति" इति ॥ निर्णयसिन्धी प्रजापतिः। "षष्ठी च द्वादशी चैव अद्वरात्री-नना डिका । प्रदोषे त्वनधीयीत खतीया नवना डिका" ॥ द्वरागः। ''स्रुतिषूक्ताननध्यायान् सप्तमीञ्च त्रयोदशीम्। प सयोगी घमासस्य द्वितोयां परिवर्ज येत्" द्रति । अनध्या-यास्तु द्विविधा नित्या नैमित्तिका स्रेति तत्र नित्याः। "आ-षाइ फालाने ज्ये हे या दितीषा विधु चये। चालमां स्थ-हितीयास्ताः प्रवद्नि महर्षेयः" ॥ गर्गौऽपि ॥ "क्रण्याचे द्वितीयायां फाल्ल्नाषाड्कात्ति के । ग्रुक्तात्रयुग्दितीयायां नैवाध्ययनमाचरेत्" इति ॥ "एतायुगादयः प्रोक्ताः स्वाध्यायं वजियेद्ध्य' दति उग्र०।गीतमः। "चातुर्माखदितीयासु, मन्वादिष् युगादिष् । अष्टकासु च संक्रान्ती ययने नोधने हरेः। अनध्यायं प्रज्ञवीत तथा सोपपदासु चेति"। सोप-पदास्तु। "सिता ज्यें हे हितीया च आश्विने दशमी तथा। चतुर्थी द्वादगी माने एताः सोपपदाः स्टता दति" गर्गीताः । व्हनातः "पचद्दये चतुदेखोरप्रमीदितीये तथा । पचा-दाविप पत्ताने ब्रह्म नाधीयते नरैः॥ अप्रमी इन्ख्पा-ध्यायं शिष्यं इन्ति चहाईशी। अमावखीमयं इन्ति प्रतिपत् पाठमात्रत" दति । मतः नैमित्तिकानध्यायानाइ सा । "सम्बागिकतिनिषातभूकम्यो स्कामिपातने। व्रतवन्धं न कुर्व्यात" इति ॥ तथापस्तम्बः॥ "उस्कायामग्नुत्-पाते च पर्वां सां विद्याना भाका जिक्कि मिति" ॥ स्मृत्यन्तरे ॥ "विद्युदुगर्जितदृष्टीनां सिद्यपातीयदा भवेत् । अनध्यायं प्रकृत्वीतिलादि"। "व्रतेऽद्भि पूर्वसन्त्यायां वारिदो यदि गक्जेति । तिह्नं खादनध्यायं व्रतं तत्र विवर्जयेत् ॥ "सायं सन्धासनिते, पातःसन्धासनिते अहोराली, विद्यालपर-रालाविष विद्युति, नक्तञ्चापररालादिति गौत०। कृतिरतामक्याम् "काबद्दशी च तत्काबमकाचे च

तिरातकम् । अतिमाताचवा दृष्टिनीधीयीत दिनत्वयम् । अनुराधक्तमारभ्यत्र षोङ्घर्चेष् भास्तरः । यावच्चरति चैतावदकालं सुनयो विदुः॥ तथा च वराहः। मार्गा-न्यासात् प्रस्टति सुनयोव्यासवास्त्रोकिंगगर्श्वितं यावत् प्रव-र्षणिविधौ नेतिकालं वर्दानः । नाङ्गेजङ्गः सुरगुरुसनः प्राइ टप्टेरकाचौ मासावेतावशुभफन दौ पौषमाघौ न शेषाः" । तत्नाकालष्टशै पशुमर्खनरणाद्भितायामेव दोषी-नान्यथा उन्नञ्च सङ्ग्ते चिनामगौ 'यदि मास्य चतुर्य पौषमासादिष् भवेदकालदृष्टिः। पशुमर्खेचरणाद्भितायां यावद्वसुधा निह्न तावददोष" इति । तत्र दिनसंख्यासुक्ता तलैव । एकैनैकम इः प्रोक्तं दितीयेन तिरात्मकम्। स्तीये-न त सप्ताइं दशरात्मातः परमिति, पौषे दिनत्या वज्ये माघे चैव दिनइयम् । फालाने दिनमेकनत चैते ह घटिका-इयं मिलावश्वनकार्यविषयम्। "अनध्यायस्य पूज्वेद्यं सास्य चैवापरेऽइनि । व्रतत्रन्वं विसर्गञ्ज विद्यारमां न कार-येत्. इति नैमित्तिकानध्यायः । मतुरपि नित्याद्यनध्याय-माह सा। "इमाद्मित्यानवत्रायानधीयानी विवजेयेत्। अध्यापनञ्च कुर्व्वाणः शिष्याणां विधिपूर्व्वकम् ॥ कर्णअने-ऽनिचे रात्नौ दिवा पांग्रसमूहने । एतौ वर्षास्त्रनध्यायावध्य-यत्ताः प्रचन्तते । विद्युत्स्तनितवर्षेषु मन्त्रोस्कानाञ्च संप्लवे । आना जिनमन ध्रायमेतेषु मनुर विति । एतां स्त्रभ्यू दितान् विद्यात् यदा प्राहुम्कृताग्निषु । तदा विद्यादनध्यायमस्तौ चाश्रदर्शने। निर्धाते भूमिचलने ज्योतिषाञ्चोपसर्जने। एतानाकालिकान् विद्यादनध्यायान्द्रताविष । प्राहुक्कृते-व्यक्तिषु त विद्युत्स्तनितनिस्ते । सञ्चीतः खादनध्यायः भेषे राह्नौ यथा दिवा। नित्यानध्यायरव स्त्राह्यामेष् नगरेषु च । धर्मानैषुख्यकामानां पूर्तिगन्ते च सर्खदा । अनगंतभवे यामे दुभवस्य प सिन्धी। अनध्यायो रद्यमाने समवाये जनस्य च। उदकी सध्रराह्ने च विष्णुत्रसत्र विस्ताने । उच्छिष्टः श्राह्मभुत् चैव मनसापि न चिन्तयेत्। प्रतिग्टन्त्र दिजी विद्वानेकोहिएस्त्र केत-नम्। त्राहंन की सेंबेटुब्रह्म रास्रो राष्ट्रीय स्त्रतके। यावदेकातुहिष्टसत्र गन्दी खेपच तिष्ठति । विप्रसत्र विदुषी देचे ताबद्बाह्म न की संयेत्। भयानः गौद्पाद्य काला चैवावशक्षिकास् । नाधीयीतासिषं जन्धा स्ततकाद्माद्य-मेव च । नी हारे वाषा बच्चे च सन्व्ययोरिव चौभयोः । जमावास्त्राचत्र इंग्लोः पौर्णमास्त्र एकास च । स्त्रमा-वास्त्रा ग्रसं इन्ति शिष्यं इन्ति चत्रहं भी। अञ्चासकाः